

какво то а гледашь: И колкѣ пѣти ѿлезнемъ отъ
 кѣща та си, ѿлезнѣва ѿ Она сосъ мене, ѿ плаче така
 горко ѿ жалостно. Жена та же чѣвши тыа дѣмы, во-
 стрепери, ѿ оуплашисе толко, щото смѣти ѿ се оумъ, ѿ
 рече на баба та: големъ страхъ ѿ трепетъ дойде ми
 отъ това твое повѣствованіе, О майко, ѿ молимъ те,
 да ми чѣешь една тайна, що то ще ти кажемъ, ѿ рече:
 Единъ младъ ме вчера виде, ѿ отъ много то раченіе,
 що прѣа за мене, принѣждаваме, на любокъ, но азъ не
 го послѣшахъ, ѿ боймсе, да не пострадамъ подобно то
 сосъ твоа та дщера. За това, О майко моа, стани, О-
 тиди ѿ найди го, ѿ оумоли го, да дойде при мене, ѿ
 що ѿ да ми поискашь, ще ти дамъ. Лошава та же ба-
 ба рече ѿ: Азъ да направимъ, сынокъ, твоа та вола, ѿ
 че отидемъ да го найдемъ: Обаче ты стани, ѿ оукраши
 кѣща та си, ѿ наготвисе да го прѣемешь. Тога стана
 млада та, ѿ оукраши кѣща та си ѿ ѿстѣа хѣбава за
 вечера наготви. Бабище то же отиде да тѣрси младаго
 оновоа, ѿ ненайдевши го, сретна, по слѣчаю, мѣжа оныа
 кены, кой то се кращаше отъ странствоканіе то си, ѿ
 рече мѣ: послѣдѣвай ми, О юноше, за да те отведемъ
 въ една кѣща много оукрашена ѿ наготвена, гдѣ то се-
 ди една хѣбавица, койстиннѣ за тебе прилична. Онъ же
 мѣжъ ѿ] повѣроакиши дѣмы те бабины, пойдѣ слѣдъ
 вел, ѿ отведе го въ негова та кѣща, ѿ рече мѣ: Тѣва
 онаа хѣбавица. Онъ же видевши това, смѣтисе мно-
 го, помысливши, защо жена та мѣ таквѣа работы ѿ
 правила въ негово то отсѣтствіе: не рече обаче нищо
 на баба та, за да види послѣдствіе то на това нашо, ѿ
 слезна въ кѣща та. Видевши го же жена та мѣ, ѿ по-
 наавши го, виждѣ, какво лѣкавство направи! Аѣе ско-
 и, ѿ безъ никакѣвъ срамъ начала да плеска мѣжа си,